

15/04/2022

Ενθρόνιση της Θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας Δοβρά

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας την Παρασκευή 15 Απριλίου 2022 το πρωί, με αφορμή την επέτειο των εγκαινίων της Ιεράς Μονής.

Με την ευκαιρία του εορτασμού της επετείου των 200 χρόνων από το ολοκαύτωμα της Ιεράς Μονής, στο τέλος της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε με συγκίνηση η ενθρόνιση της εφεστίου και θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας Δοβρά, η οποία κοσμήθηκε με αργυρό κάλυμμα προϊόν του σεβασμού και της αγάπης των ευλαβών προσκυνητών.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, εμφανώς συγκινημένος, έμπροσθεν του Θαυματουργού Ιερού Εικονίσματος ανέγνωσε ειδική ευχαριστήρια ευχή και ευχήθηκε η Υπεραγία Θεοτόκος να σκέπει και να διαφυλάττει την ιστορική Ιερά Μονή Της, η οποία εορτάζει αυτές τις ημέρες την επέτειο των 200 ετών από την μάχη της Δοβρά, με ποικίλες λατρευτικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις που θα κορυφωθούν τη Διακαινήσιμο Εβδομάδα με την υψηλή παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου και Ιεραρχών της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Στο τέλος της ομιλίας του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, έκανε ιδιαίτερη μνεία στην ανασύσταση της Ιεράς Μονής μετά την εκλογή και την ενθρόνιση του στην Αποστολική και Βυζαντινή Βέροια το 1994, ενώ δεν παρέλειψε να ευχηθεί στον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αρχιμ. Παντελεήμονα Κορφιωτάκη για την 18η επέτειο της ενθρονίσεως του.

Το Ιερό Αναλόγιο διακόνησαν ο Μουσικολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος Αθανάσιος Νίκου και ο αδελφός της Ιεράς Μονής του Τιμίου Προδρόμου Σκήτεως Βεροίας, Αρχιμ. Αιμιλιανός Προδρομίτης.

Περισσότερες φωτογραφίες:

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Πολλαί θυγατέρες έποίησαν δύ-ναμιν, πολλαί έκτήσαντο πλοῦτον, σύ δέ υπέρκεισαι καί υπερῆρας πάσας».

Μέ αὐτούς τούς λόγους ἐγκωμιά-ζει ὁ σοφός Σολομών, στό ἀνάγνω-σμα ἀπό τό βιβλίο τῶν Παροιμιῶν τό ὁποῖο ἀκούσαμε πρό ὀλίγου, τήν ἀνδρεία γυναίκα. Καί τήν ἐγκωμιά-ζει, γιατί θεωρεῖ ὅτι ἡ ἀνδρεία εἶναι σπουδαιότερη καί σημαντι-κό-τερη καί ἀνώτερη καί ἀπό τή δύναμη καί ἀπό τόν πλοῦτο, καί κάνει τή γυναίκα πού τήν κατέχει νά υπερέχει ἀπό ὅλες τίς ἄλλες.

Καί τό ἐγκώμιό του αὐτό ἐπιβε-βαιώνεται ἀπό τήν ἱστορία. Γιατί ἂν ρίξουμε μιά ματιά στίς γυναῖκες πού ξεχώρισαν καί διακρίθηκαν αἰῶνες τώρα καί στόν κόσμο καί στήν πατρίδα μας, καθώς μάλιστα τιμοῦμε φέτος τά 200 χρόνια ἀπό τό ὄλοκαύτωμα τῆς Ναούσης, ἀναμ-φισβήτητα αὐτές πού ἄφησαν τό ἶχνος τους καί ἔγραψαν τό ὄνο-μά τους μέ ἀνεξίτηλα γράμματα, εἶναι οἱ γυναῖκες πού διακρίθηκαν γιά τήν ἀνδρεία τους, εἴτε στήν κα-θημερινότητα εἴτε στόν πόλεμο εἴτε στό μαρτύριο.

Αὐτή ὅμως πού υπερέχει καί θά υπερέχει ἀπό ὅλες τίς γυναῖκες μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ Παναγία μας. Αὐτή, τήν ὁποία ὅλες τίς

προηγούμενες Πα-ρα-σκευές τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τήν ὑμνούσαμε καί τήν ἐγκωμιάζαμε μέ τούς ὑπέρο-χους Χαιρετισμούς της, ψάλλοντας πρὸς τιμὴν της τὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο.

Καί σήμερα, τελευταία Παρα-σκευή τῆς Μεγάλης Τεσσαρακο-στῆς, ἅς τῆς ἀποδώσουμε μαζί μέ τὸν σοφὸ βασιλέα Σολομώντα αὐ-τό τό ἐγκώμιο τῆς ἀνδρείας γυναί-κας, διότι ὄντως ὑπῆρξε κατ' ἐξο-χήν ἀνδρεία ἡ Παναγία μας, ὥστε οἱ λόγοι τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως «πολλά θυγατέρες ἐποίησαν δύ-να-μιν, πολλαί ἐκτήσαντο πλοῦτον, σύ δέ ὑπέρκεισαι καί ὑπερῆρας πά-σας» ταιριαζοῦν ἀπόλυτα στήν πα-να-γία μορφή τῆς Κυρίας Θεοτόκου. Διότι ξεπερνᾷ στή δύναμη ὄχι μόνο ὅλες τίς γυναῖκες τοῦ κόσμου ἀλλά καί τούς ἄνδρες, καί τούς πῖο ἰσχυροὺς τῆς γῆς, γιατί ἡ Παναγία μας ἔχει τὴ δύναμη τοῦ Υἱοῦ της, τοῦ παντοδυνάμου Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκπληρώνει ὅλα τὰ αἰτήματά της. Γι' αὐτό καί ἐμεῖς ὁμολογοῦμε ὅτι «δύναται πάντα ὅσα θέλει καί βούλεται» ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος.

Ὑπέρκειται ὅμως ἡ Παναγία Παρ-θένος καί ὄλων αὐτῶν οἱ ὁποῖες «ἐκτήσαντο πλοῦτον». Διότι ὁ ὑλι-κὸς πλοῦτος εἶναι ἀσήμαντος καί μηδαμινός σέ σύγκριση μέ τὸν πνευματικὸ πλοῦτο πού διέθετε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, τὸν πλοῦτο τῶν ἀρετῶν, πού τήν κατέστησαν κεχαριτωμένη καί ἄξια νά ἐπι-βλέ-ψει ἐπ' αὐτήν ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Ἀλλά κατέχει καί ὅλο τὸν πλοῦτο τῶν θείων χαρισμάτων καί τῆς θείας χάριτος, ὥστε νά εὐρίσκεται ὑπε-ράνω ὄχι μόνο τῶν ἀνθρώπων ἀλλά καί τῶν ἀγγέλων καί νά ἀπο-λαμβάνει στὸν οὐρανὸ ὅλο τὸν πλοῦτο τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ. Καί ἐάν ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δια-βεβαιώνει ὅτι ὁ Θεός ἐτοίμασε «ἅ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καί οὐς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώ-που οὐκ ἀνέβη» γιὰ ὅσους τὸν ἀγά-πησαν, μποροῦμε νά φαντασθοῦμε τί θά εἶχε ἐτοιμάσει γιὰ τήν Πανα-γία Μητέρα του!

Καί ὅλα αὐτά τὰ διαθέτει ἡ Ὑπε-ραγία Θεοτόκος, γιατί προσωπο-ποιεῖ τήν κατ' ἐξοχήν ἀνδρεία γυ-ναί-κα μέ ὅλη της τὴ ζωή.

Ἦταν δεῖγμα τῆς ἀν-δρείας της, ὅταν στό μήνυμα πού τῆς ἔφερε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἀπήντησε μέ ταπείνωση καταφατικά, χωρὶς νά ξέρει ἢ νά μπορεῖ νά φαντασθεῖ πόσο θά ἄλλαζε ἡ ἀπόφαση αὐτὴ τῆ ζωῆ της.

Ἦταν δεῖγμα ἀνδρείας, νά ἀντέξει τίς δυσκολίες μέ τὴ γέννηση τοῦ Υἱοῦ της ἀλλά καί τὰ προφητικά λόγια τοῦ πρεσβύτου Συμεών κατὰ τήν ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς στὸν ναὸ τοῦ Σολομῶντος.

Ἦταν δεῖγμα ἀνδρείας, νά ἀνα-ζητᾷ ἐναγωνίως τὸν Ἰησοῦ κατὰ τήν ἐπιστροφή τους ἀπὸ τὰ Ἱερο-σόλυμα καί νά τὸν ἀκούει νά τῆς λέει, ὅταν τὸν βρῆκε νά συζητᾷ μέ τούς νομοδιδασκάλους στὸν ναὸ, «δέν γνωρίζατε ὅτι πρέπει νά βρί-σκο-μαι

στόν οἶκο τοῦ Πατέρα μου;»

Ἦταν δεῖγμα ἀνδρείας, νά παρα-κο-λουθεῖ τόν Χριστό σιωπηλή καί διακριτική σέ ὅλη τή δημόσια ζωή του καί ἀκόμη μεγαλύτερο δεῖγμα ἀνδρείας νά τόν βλέπει νά σταυ-ρώ-νεται ἀπό τούς ἀνθρώπους, τούς ὁποίους θεράπευσε, ἀπάλλαξε ἀπό τά δαιμόνια, ἔθρεψε καί εὐεργέ-τησε μέ κάθε τρόπο, ὥστε νά μπο-ροῦμε νά ἐπαναλάβουμε καί ἐμεῖς σήμερα πρὸς τήν Παναγία μας, τήν Κυρία Θεοτόκο, τήν ἔφορο καί προ-στάτιδα τῆς Μονῆς μας: «πολλάι θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολ-λαί ἐκτήσαντο πλοῦτον, σύ δέ ὑπέρ-κεισαι καί ὑπερῆρας πάσας».

Καί εἶναι ἄξιο καί δίκαιο κατά τή σημερινή ἡμέρα μέ τήν εὐκαι-ρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τῶν 200 χρόνων ἀπό τό ὀλοκαύτω-μα τῆς Ἱερᾶς της Μονῆς γιά τήν ἐλευθερία τοῦ Γένους, νά ἀναθέ-του-με στήν ἐφέστιο εἰκόνα της ὡς δεῖγμα εὐχαριστίας καί εὐγνωμο-σύ-νης γιά ὅλες τίς δωρεές της πού μᾶς ἐπιδαφιλεύει καί τήν προστα-σία πού μᾶς προσφέρει ἕνα ἀργυρό κάλυμμα προϊόν τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἀγάπης τῶν εὐλαβῶν προσκυ-νη-τῶν της.

Τό ἀναθέτουμε μέ τή διάπυρη εὐχή καί ἰκεσία πρὸς τήν χάρη της νά σκέπει καί νά διαφυλάττει τόν Καθηγούμενο καί τούς πατέρες τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς πού τήν διακο-νοῦν νυχθημερόν, ὅλους ὅσους βοήθησαν μέ τά ἀναθήματά τους στή φιλοτέχνηση τοῦ καλύμματος καί πρὸς ὅλους ὅσους καταφεύ-γουν στήν προστασία της καί αἰτοῦνται τή χάρη καί τή βοήθειά της.

Εἶναι πολύ συγκινητικό νά σκεφθεῖ κανεῖς ὅτι αὐτές τίς ἡμέρες πρὶν ἀπό 200 χρόνια ὁ χῶρος αὐτός, ἡ Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας μας, ἦταν ἕνας τόπος μέσα στόν ὁποῖο διεξήχθησαν μάχες καί φόνοι. Ἔπιασαν τόν ἡγούμενο, τόν κρέμασαν στή Βέροια. Καί ὅλα αὐτά ἐπειδή οἱ πατέρες μας, καί οἱ πατέρες τῆς Μονῆς ἀλλά καί οἱ λαϊκοί, οἱ ὁποῖοι προεξῆρχαν αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος, ὅπως ὁ Καρατάσος, ὁ ὁποῖος φέρει μάλιστα καί τό προσωνύμιο Δοβρίτης, διότι ἦταν ἀπό τό χωριό Δοβρᾶ, ἐδῶ δίπλα, ἐξ οὗ καί τό ὄνομα τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, ἀγωνίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος μας.

Σ' αὐτόν τόν χῶρο, πού ἦταν γεμάτος αἵματα, πτώματα, θύματα, σήμερα ἐμεῖς νά τιμοῦμε τή διακοσιοστή ἐπέτειο καί μάλιστα ἰδιαίτερως μετά ἀπό λίγες ἡμέρες μέ τήν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου, μέ τήν παρουσία πολλῶν ἀρχιερέων, καί μέ τή Μονή νά βρίσκεται σ' αὐτό τό μεγαλεῖο, θά ἔλεγα. Γιατί, ὅταν πρὶν ἀπό 28 χρόνια, τή δεύτερη-τρίτη ἡμέρα μετά τήν ἐνθρόνισή μου, ὁ ἀείμνηστος πρωτοσύγκελλός μας, ὁ π. Ἀμβρόσιος, μοῦ εἶπε «νά σᾶς πάω, νά σᾶς δείξω ἕνα μοναστήρι, παλαιό μέν ἀλλά κατεστραμμένο». Καί ἦρθα καί εἶδα ἕνα τόπο ὁ ὁποῖος μοῦ ἄρεσε πάρα πολύ, καί μοῦ εἶπε ὁ π. Ἀμβρόσιος ὅτι τό 1947, μετά τήν καταστροφή τοῦ 1822, ἔγινε παιδούπολις. Ἀλλά ἐγώ δέν ἔβλεπα μία παιδούπολη, ἔβλεπα μία νεκρούπολη.

Τά πάντα ἦταν κατεστραμμένα, ἀκόμη καί τά ξυλόσπιτα τῆς παιδουπόλεως, ἦταν ὅλα κατεστραμμένα. Εἶχε ὅμως μία πάρα πολύ μεγάλη ὁμορφιά. Καί μέσα μου εἶπα, «Θεέ μου, Παναγία μου, ἀξίωσέ μας, νά ἀναστήσουμε αὐτόν τόν τόπο».

Καί πράγματι, σήμερα βλέπουμε ἕναν τόπο ἀναστημένο. Πρῶτα ἀπό ὅλα τόν ναό τῆς Παναγίας, πού ὅταν ἤρθαμε ἦταν μέ προβατάκια καί κατσικάκια μέσα, καί ἡ ἀγάπη τῶν πατέρων πρὸς τὴν Παναγία ἔφτιαξαν αὐτό τό μεγαλεῖο πού ὅλοι σήμερα ἀπολαμβάνουμε. Καί ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλά καί τά κτίρια. Τότε, ὅταν ἀποφασίσαμε νά ἔρθουμε νά μείνουν ἐδῶ οἱ πατέρες, δέν ὑπῆρχε οὔτε ἕνα δωμάτιο, δέν ὑπῆρχε οὔτε νερό, τηλέφωνα καί τέτοια πράγματα ἦταν πολυτέλεια. Καί ὅμως, ἡ σκέπη τῆς Παναγίας καί ἡ ἀγάπη τῶν πατέρων ἔφτιαξαν ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ζοῦμε καί ἀπολαμβάνουμε καί ἀπολαμβάνουν καί οἱ πιστοὶ οἱ ὁποῖοι ἔρχονται.

Καί μετὰ ἀπὸ λίγα χρόνια ἀπολαύσαμε καί τὴ χάρη τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἱατροῦ. Καί ἔχει γίνει τό μοναστήρι μέ τὴ χάρη τῆς Παναγίας καί τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, μία κολυμβήθρα, στὴν ὁποία θεραπεύονται οἱ πιστοὶ. Καί μεθαύριο θά ἐγκαινιάσουμε τό κειμηλιαρχεῖο τῆς Μονῆς καί παράλληλα θά θέσουμε τόν θεμέλιο λίθο ἐνὸς νέου κτιρίου, τοῦ Παυλείου κέντρου, τό ὁποῖο θά εἶναι καί αὐτό πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Σήμερα ὅμως ἔχουμε καί μία ἐπέτειο. Σάν σήμερα ἐγκαινιάσθηκε ὁ ναός αὐτός μετὰ τὴν καταστροφή του, μετὰ ἀπὸ ὅλα ὅσα εἶχε ὑποστεῖ, ξαναέγινε ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῶν πατέρων καί τῶν εὐλαβῶν ἀνθρώπων καί συγχρόνως σήμερα ἔχουμε καί τὴν ἐνθρόνιση, πρὶν ἀπὸ 18 χρόνια, τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου, μαζί μέ τὰ ἐγκαίνια τῆς μονῆς μας. Καί μέ αὐτὴ τὴν εὐκαιρία θά ἐνθρονίσουμε καί τὴν Παναγία μας μέ τό καινούργιο «πουκάμισο».

Εὐχομαι ἡ χάρη τῆς Παναγίας νά σκέπει τούς πατέρες πού τὴν διακονοῦν, ὅλους τούς προσκυνητὲς καί ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καταφεύγουν μέ εὐλάβεια καί ἀγάπη στὴ χάρη τῆς καί στὴ χάρη τῶν ἁγίων.